

poročila, da Bolgarom na pomoč hitijo ruski prostovoljci, v prvi vrsti častniki, ki bodo imeli prevzeti poveljništvo, vse izrekoma pa črne vojske.

Za trenutek pa vse kaže še na to, da se ne bo prelivalo krvi, temveč pa — črnila.

Zabavne stvari.

Trije dobri sveti.

(Iz španjskega preložil Ant. Brehmer-Gaffron.)

(Konec.)

Iz vrta skočil je k vratam in je potrkal.

Takoj mu je prišla žena odpirat; na prvi pogled ga je spoznala in ga je kar med vratmi sto in stokrat poljubila. Janez ji je poljubce iz dna srca vračal.

„Nehvaležnež“, pravi konečno žena, sedem dolgih let pustil si naji brez vsake vednosti ali si živ ali mrtev!“

„Saj ti nisi bila nič boljša.“

„O ti lažnjivec ti. Več ko dvajsetkrat sva ti pisala z očetom, pa nisva nobenega odgovora dobila.“

„Jaz nisem sprejel ni jednega pisma.“

„Kako to, saj smo vendar na vse zapisali ime: Janez Fernandez.“

„Vse prav, ali mene so vendar vsi klicali: „Janez Pomisli!“

„No, ta je lepa!“

„Kam pa ste mi pisma pošiljali?“

„Kam le; tjekaj, kjer si bil.“

„Jaz sem bil vedno doma!“

„O, kako si ljubeznjiv; kaj pa lačen, ali kaj?“

„Tako, nekoliko!“

„Koj pojdemo večerjat, da le oče pridejo.“

Janezova žena jela je na mizo napravljati, kar nekdo potrka. Žena vzame luč in gre odpirat.

„Oče so“, pravi.

Janez je bil kakor divji, ko je zopet onega duhovnika od poprej zagledal. Uže je držal za nož, kar ga vrže v kot in z glasnim krikom duhovnu nasproti hiti.

Njegov tast je bil in nekdanji mežnar. Ker je bil vdovec, dal se je med tem, ko je Janez kralja služil, posvetiti in je kmalu na to župnik postal.

Sedli so k večerji. Janez je prinesel tri pogače in je pripovedoval zgodovino treh dobrih svetov, za katere je celih 3000 gold. plačal.

Tastu se cena ni ravno previsoka zdela, ali žena bi bila pa skoraj zdivjala. „Oh, toliko denarja imeti in brez krajcarja domu priti, to je od sile. Nobena ženska bi ne bila kaj tako neumnega speljala, če tudi nam višji razum odrekate!“

„E, kaj se boš sedaj vjedala, pravi Janez, pokušimo rajši te-le pogače, ki mi jih je kapitan tako na vso moč hvalil.“

Ko je svojo narezal, vsulo se je čistega zlata za 1000 gold. iz nje.

Žena in tast spravila sta se to videti tudi čez svoji in obema vsipalo se je zlato spod noža. V vsaki pogači je bilo 1000 gold. zapečenih.

Nepotrebna bila bi opazka, da to ni bila dobra večerja!

Bedének.

Mnogovrstne novice.

Iz zadnje 17. št. „Jurija s pušo“ posnamemo sledeče uganjke:

Miha: Po zimi se topi, po leti zleleni. Kaj je to?
 spet zmrzne, ker se obljube ne spolnijo.

Jaka: To je slovenska ravnopravnost. Po zimi se topi, ker se nam v državnem zboru obeta, po leti pa

* * *
 Miha: Junak na straži stoji, z žakljem zmaju preti, pa zmaj se žaklja ne boji. Kaj je to?
 teri nemškutarji nič žalega storiti noče.

Jaka: To je poslanec Šuklje. On obeta, da bo Slovence rešil, pa ima za orožje le vladni program, ka-

* * *
 Miha: V suši se redi, na dobri zemlji pa medli, obilno kaže cvetú pa malo rodi sadú. Kaj je to?
 Jaka: Slovenski rodoljubje.

* * *
 Miha: Koklja jajca vali, pa jastreb na njih sedi. Kaj je to?
 Jaka: Kranjska hranilnica.

* * *
 Miha: Ne lazi po suhem in ne po vodi, in vendar najdeš ga povsodi; veliko sveta ima pod seboj, njegove jeze se le boj! Čez hrib in plan ko duh leti, pa vendar človek je, ko ti. Kdo je to?
 Jaka: „Juri s pušo“ v balonu.

Naši dopisi.

Iz Gorice 27. sept. (Izv. dop.) Drugi teden začne se pa pri nas šolsko leto. Srednje in druge šole ostanejo, kakor so bile, pri stari osnovi. Šestletna doba sedanje dunajske vlade nam na Goriškem ni ničesar zboljšala doslej. VčerANJI prestolni govor, s katerim je cesar slovesno odprl novi državni zbor, z nova zagotavlja, da bo isti sedanji vladi skrb, za enak razvoj vseh avstrijskih narodov. Ali pride tedaj vrsta v tej dobi tudi na one Slovence, ki se boré na mejah za svoj obstoj uže z nekako obupnostjo? — Za naš deželni zbor bosti to jesen dve dopolnilni volitvi: 15. oktobra bo volitev enega poslanca iz trgovsko-obrtnijske zbornice, 17. oktobra pa enega poslanca v I. volilnem okraji velikega posestva. Poslednje mesto, katero je zastopal gosp. F. Povšè, je, kakor je bilo brati v „Soči“, uže odločeno narodnemu kandidatu, in bi morale pač velike spletke biti, da bi ne prodrli ž njim. Morda, kakor sodijo po dovršeni pravdi dež. poslanca Jonke-ta z g. vrednikom „Slov. Naroda“, bo še ena dopolnilna volitev. Če se kaj takega dogodi, potem je upati, da bo tudi goriški volilni odbor drugače postopal, da se mu ne bo bati rušenja „volilne discipline“. O poslednji so dobili goriški rodoljubi tak pojem, ki utegne narodu jako škodovati. Ravno omenjena pravda očitno dokazuje, kako samooblastno so pri nas vsiljevali poslance tu pa tam. Demoralizacija se je potem še po časnikih šopirila, in laž in obrekovanje so razširjali celó v oddaljene novine. Večina rodoljubov, ki vender ne more vsega zagledati za kulisami, je šla na tako postopanje, na limanice, in vodstvo je zopet mirno uživalo slavo volilnih zmäg. Rodoljubi pa, ki so za resnico vedeli in jo tu pa tam vsaj nekoliko razkrili, so se pa obrekovali. Gospoda! Vaša laž je imela izredno dolge noge, pa jo je resnica konečno vendar dohitela, in tako se nadejamo, da bo narod odslej laže dihal, ker mu ne bodo mogli z lepa

vsiljevati kandidatov, kateri niso vredni, da bi jemali boljšim sinovom narodovim toliko važna mesta javnih zastopov.

Lahi hočejo ustanoviti „kreditni kmetijsko-obrtni zavod za goriško-gradiškansko deželo, z omejenim poroštvom.“ Društvo „Unione“ je temu snovanju na čelu. Lahom je sedaj do tega, da bi primorske dežele družili moralno, kolikor ne morejo doseči z vidno politično obliko. Hočejo se tako „spoznavati“. V takem zmislu so si vstvarili tudi „Planinsko društvo julijskih alp“, s katerih hočejo preišljevati, kako bo takrat lepo, kedar bodo tudi te planine spadale k italijanskemu „čevlju“. Podvižejo pa uže, da bi se jim to kmalu posrečilo. V Gorici dosežajo svoje namene z „lepo“ furlanščino, ker ne morejo vsega vcepiti nižemu ljudstvu z visoko toskanščino. Edino v ta namen izhaja blatna „Freccia“; drugače bi ljudstvo ne umelo psovki, s katerimi se ta listič zadira nad Slovenci. Našega državnega poslanca še goriški „Corriere“ hvali zaradi njegovega pohlevnega postopanja; zato bi bilo veliko čudo, ko bi naš zastopnik na Dunaji dementoval to pohlevnost, ki Slovincem toliko škoduje, in poprašal, ali ni za take liste tiskovnih paragrafov. „Freccia“ in „Corriere“, rekli bi, kar naravnost odobrujeta, da so lahonski pobalini, na pr. pobili kristalno steklo, na katerem je stal poleg italijanskega in nemškega tudi slovenski napis. Prva napisa so pustili, ker Nemcem se nočejo zameriti, kedar jim pomagajo proti Slovincem. Nemci pa tudi dobivajo zaušnice ob svojem času; tako se je, ni davno tega, „Corriere“ repenčil proti temu, da bi v goriškem gledališču letošnjo sezono odprli za nekaj dni z nemškimi igrami. Isto tako so se lahonski listi in možaki agitatorji vzdignili, ko je nemški tujec namerjal vstvariti na primernem kraju mesta posebne prostore za tujce. Nemški denar in pa nemško pomoč za agitacijo proti Slovincem radi prejemo ti pošteni viči; da bi pa tujcem tudi kaj preskrbeli, tega pa ne!

Kako so začeli hujskati tudi zunaj mesta, razvidno je iz tega, da v Podgori ščuvajo laške delavce proti slovenskim duhovnikom. Lahonstvo se čim dalje širi, in po svoje to pospešujejo zlasti tukajšnje fabrike. Fabrike tujih podjetnikov so slovenski narodnosti ravno tako nevarne, kakor drugim Slovanom, celó Rusom o obče.

Iz Ljubljane. — Poddružnica „Družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“ izvolila si je za predsednika gosp. notarja Gogala, za njegovega namestnika gosp. šolskega vodja A. Praprotnika, za blagajnika gospoda dež. poslanca L. Robiča, za njegovega namestnika gosp. dr. Stareta, za zapisnikarja gosp. Laha in za njegovega namestnika gosp. dr. Požarja.

— Družba sv. Cirila in Metoda, katera ima po svojih pravih namen, vsestransko podpirati in pospeševati slovensko šolstvo na katoliško-narodni podlagi, in v ta namen za slovenske otroke napravljati in vzdrževati šole in otroške vrtove ali pomagati napravljati in vzdrževati jih, nastavlja učitelje, dovoljevati podpore in nagrade, izdajati primerne spise in knjige, začela se je takoj po ustanovitvi krepko širiti. V Ljubljani ustanovila se je uže podružnica, ki si je izdelala na pravila glavne družbe opirajoče se pravila in je prav lepo začela delovati z vstopom udov vsake vrste.

Upamo in želimo, da se družba, za narodni razvoj vseh Slovencev velevažna tudi hipoma razširila po vseh slovenskih pokrajinah, pa tudi povsod drugod, kjer bivajo Slovenci in njihovi prijatelji.

— Smodnik se je vnel v c. k. tovarni za smodnik v Kamniku minulo soboto zjutraj tikoma pred 7. uro. V oddelku tovarne, kjer se mešajo tvarine za smodnik,

vnelo se je iz neznanega vzroka 150 kil blaga, koj potem pa še toliko v bližjem prostoru in z velikanskim pôkom razletelo se je vse dotično poslopje s tako močjo, da je kamenje letelo notri v kamniško mesto od tovarne oddaljeno blizo četrt ure. — K sreči ni bilo še blizo tam nobenega človeka, in tako se zagotavlja vsaj sedaj še, da ni ne eden človek poškodovan. — S to primeroma ne veliko nesrečo pa je kamniškemu mestu dana prilika, skrbeti za poroštvo zoper mogoče večje nesreče.

— „Missa pro defunctis. Ad quatuor voc. inaequal. aut' I voce cum organo. Auctore Ig. Hladnik, Op. 2. Praecium 50 cr. Labaci, tipis et sumptibus Jos. Rud. Milic 1885“ — imenuje se ravnokar doposlana nam skladba, gotovo dobro došla našim cerkvenim orglarjem.

— Jurčičevih zbranih spisov prišel je na svetlo ravnokar zvezek V., ki obsega: „Hči mestnega sodnika“, „Nemški valpet“, „Sin kmetskega cesarja“, „Lipe“, „Pipa tobaka“, „V vojni krajini“.

— Dne 5. oktobra t. l. se bode v pisarni c. kr. vojaške oskrbovalnice po pismenih zapečatenih ponudbah obravnavalo o zalaganji s kruhom in ovsom vojaštva v Ljubljani in na Toplicah za leto 1886. — Natančnejši pogoji se poizvedó v pisarni c. kr. oskrbovalnice, kakor tudi v trgovinski in obrtnijski zbornici.

— Krajcarska podružnica „Narodnega Doma“ v Ljubljani razposlala je že 250 knjižic, med temi četrtino z desetkrajcarskimi markami. Ako računamo, da se vsaka poslana knjižica po preteku leta, za kolikor je namreč preračunjena, izpolni, nadejati se nam je ob letu osorej samo od teh knjižic že nad 9000 forintov. To pa le v navadnih razmerah, ako se povsod le v običajnem redu vplačuje. Ker se pa dosti knjižic hitreje polni, in nam je že sedaj, tedaj po preteku dveh in pol mesecev, došlo pet knjižic polnih, ni nam treba biti preveč optimističnim, ako upamo, da bo zgoraj omenjena svota že poprej izplačana. Razven že omenjenih treh knjižic (št. 10., 39. in 143.) dobila je namreč krajcarska podružnica v novejšem času novi dve krajcarski knjižici polni, namreč knjižico pod št. 4. kot četrto od g. A. M. iz Komende in pod št. 90 kot peto od g. Č. iz Trsta. Zanimanje postaja vedno večje in prodira že v širše kroge. Občinstvo se jako pohvalno izraža tudi o priprosti in vendar natančni kontroli z markami ter o malem trudu, ki ga imajo poverjeniki z nabiranjem. Upravni odbor „Narodnega Doma“ sam je naročil te dni pri podružnici večje število knjižic z desetkrajcarskimi markami. Odlični rodoljub g. dr. Vošnjak vzela je desetkrajcarsko knjižico za gg. državne poslance. Tako je prav. Ako se bodo začeli odlični in merodajni slovenski krogi za stvar živo zanimati, rastlo bo tudi zanimanje med slovenskim občinstvom sploh, veselo in vstrajno bo stopalo za njimi. Lepa hvala vsem, ki so se dosedaj že z večjo ali manjšo svoto dejansko spominjali naše gotovo blage ideje. Naj bi krepko vstrajali in našli še več posnemalcev. (Denar in oglasila za poverjeništvu pošiljati je g. dr. Josipu Starétu, blagajniku „Narodnega Doma“ v Ljubljani.)

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Z začetkom zborovanja državnega zbora povrnilo se je tudi na Dunaj novo, živahno, politično življenje. Po novih volitvah nastale različnosti v državnem zastopu izražujejo se pri osnovi strank in klubov. Iz prejšnje „Združene levice“ nastali „nemški klub“, ki šteje krog 40 deležnikov, izrekel je v posebni izjavi, kaj namerava, in na kratko izrekava, da ji je nemštvo čez vse, zato hoče odločitev Gališke in pa dr-